

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. května 2020 samosoudcem Mgr. Petrem Sedlaříkem takto:

Obžalovaná

1. DiS Praha, s. r. o.,

IČO: 256 54 209, se sídlem Dvorská 87, Kladno,

je vinna, že

v době od 13. 11. 2017 do 22. 12. 2017 jednáním obviněného [REDAKCE] jako jejího jediného jednatele, které se uskutečnilo v jejím zájmu, aby se tak vyhnula povinnosti uhradit daň z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění, v sídle společnosti v Kladně ani jinde, ačkoliv [REDAKCE] převzal účetní doklady společnosti podle protokolu dne 13. 11. 2017, nezajistila průkazné vedení účetnictví společnosti ve smyslu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění, i když věděla, že je povinna účetní knihy, zápisy a jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku vést, přesto tak vědomě nečinila a do účetnictví společnosti nezaložila následující vydané faktury za poskytnuté služby, které za společnost 1. DiS Praha s.r.o. vystavil [REDAKCE], a to:

- fakturu č. 201 údajně vystavenou dne 30. 10. 2017 na společnost VÍNO – DAVIDE s.r.o., identifikační číslo 026 23 692, na částku 96 195 Kč z toho daň z přidané hodnoty ve výši 16 695 Kč,
- fakturu č. 202 ze dne 27. 11. 2017 na společnost DISK DATA s.r.o., identifikační číslo 247 49 257, na částku 150 645 Kč z toho daň z přidané hodnoty 26 145 Kč,
- fakturu č. 203 ze dne 13. 12. 2017 na společnosti DISK DATA s.r.o., identifikační číslo 247 49 257, na částku 91 355 Kč z toho daň z přidané hodnoty 15 855 Kč,

následně [REDAKCE], který se měl stát jednatelem společnosti 1. DiS Praha s.r.o. dne 22. 12. 2017 úmyslně zatajila výše uvedené faktury, které dokladovaly ekonomické aktivity společnosti v předchozím období, a nepředala mu kompletní účetní doklady, v důsledku jejího jednání nebylo podáno za společnost 1. DiS Praha s.r.o. daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za období 4.

čtvrtletí 2017, nebyla tak přiznána daň na výstupu z uskutečnitelných zdanitelných plnění a daňová povinnost byla zkrácena minimálně o částku ve výši 58 695 Kč,

tedy

nevedla účetní knihy, zápisy a jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku a k jejich kontrole, ač je k tomu podle zákona povinna, a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně,

čímž spáchala

přechin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1 alinea první tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 20 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. za použití § 1 odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb. a § 73 odst. 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu provozování silniční motorové dopravy - nákladní provozované vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a v podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady, na dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná se prostřednictvím svého opatrovníka vyjádřila tak, že se cítí být nevinnou, neboť neměla možnost bránit se opomenutím svého jednatele, vůči němuž byla navíc zcela bezbranná. Nemohla tedy činit opatření, kterými by situaci mohla zvrátit.
3. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že vše byla jeho chyba. S kolegou měl možnost lukrativního podnikání s hotelem v Peci pod Sněžkou, za nějž by zaplatil až po získání úvěru v bance. S kolegou tak chtěl pořídit dvě společnosti, resp. jednu založit a koupit obžalovanou. Po převodu obžalované došlo ke dvěma komplikacím, jednak svědek nedostal přístup do datové schránky obžalované a jednak došlo k úmrtí jeho kolegy [REDAKCE]. Svědek se tedy až dodatečně dozvěděl, že obžalovaná je vedena jako nespolehlivý plátce DPH, přičemž celou záležitost s obžalovanou úplně vypustil z hlavy. Zprostředkoval prodej obžalované [REDAKCE] a zapomněl na celé účetnictví. Svědek v rámci obžalované neměl žádné oficiální postavení, nebyl nikde zapsán, avšak byl označen jako faktický jednatel, když vystavoval faktury. Sám to takto cítil a orgány činné v trestním řízení se toho chytly, byť celková hodnota poškození státu na daních je cca 150 Kč. Celou situaci lze shrnout tak, že svědek na faktury zapomněl, úplně to zardil a nic neřešil.
4. Dle § 211 odst. 6 tr. řádu soud četl následující úřední záznamy o podaných vysvětleních z přípravného řízení.
5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že v prosinci 2015 koupil stoprocentní podíl v obžalované, a protože byl v podmínce, stala se jednatelkou společnosti jeho matka, která mu udělila generální plnou moc k zastupování společnosti. Vše ohledně obžalované tedy zařizoval on. V létě 2017 se rozhodl svůj podíl v obžalované prodat, protože zjistil, že obžalovaná má dluhy, o kterých jej předchozí společníci neinformovali. K prodeji podílu pak skutečně došlo 13. 11. 2017 a novým společníkem se stal [REDAKCE]. Součástí smlouvy o převodu podílu v obžalované byl přehled

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

závazků, šlo o dluhy u mobilního operátora a dluhy na nájemném z dob předchozích společníků [REDAKCE] a [REDAKCE], pokutu od Ministerstva životního prostředí a nedoplatek na daních. Svědek [REDAKCE] předal kompletní účetnictví obžalované a věděl, že [REDAKCE] chce jejím prostřednictvím aktivně podnikat, přičemž za tímto účelem měl jezdit do pražské tržnice SAPA a vyhovovalo mu, že obžalovaná je měsíčním plátcem DPH. O vystavení faktur obžalovanou z doby převodu obchodního podílu svědkovi není nic známo. Po určité době svědek z obchodního rejstříku zjistil, že jeho podíl v obžalované stále nebyl převeden, a kontaktoval tedy [REDAKCE] který sdělil, že má nějaký problém se soudem a obžalovanou převezme nějaký jeho kolega. Následně [REDAKCE] za svědkem přijel a požadoval podpis antedatované smlouvy o převodu obchodního podílu, a to ke dni, kdy obžalovanou fakticky převzal. Nabyvatelem podílu v obžalované dle této smlouvy byl [REDAKCE], kterého svědek nezná.

6. Svědek [REDAKCE] dále uvedl, že se na něj opakovaně obracel [REDAKCE] (poprvé v lednu 2019) s tím, aby jeho matka [REDAKCE] dodatečně podepsala plnou moc, kterou by jej zmocnila k zastupování obžalované. Svědek na základě zmocnění [REDAKCE] řádně prodal podíl v obžalované, který byl následně převeden na jemu neznámého pana [REDAKCE], protože svědek neměl důvod cokoli dalšího podepisovat. Neviděl taktéž žádné faktury.
7. Svědek [REDAKCE] uvedl, že v tržnici SAPA potkal dva muže, kteří se bavili o prodeji podílu v obžalované. Prodávajícího [REDAKCE] znal od vidění a věděl, že Vietnamci podnikající v této tržnici by měli o koupi společnosti zájem. S prodávajícím se nakonec domluvil tak, že pořízení společnosti měl zadarmo (vše uhradil pan [REDAKCE]), působilo to tak, že se chce podílu v obžalované zbavit. Svědek měl v úmyslu podíl přeprodát Vietnamcům, konkrétně jednomu přezdívanému Honza (blíže jej nezná), s obžalovanou neměl žádný jiný záměr. Od [REDAKCE] převzal také účetnictví obžalované a neví, zda obžalovaná měla jakýkoli majetek či zaměstnance. V souvislosti se zamýšleným prodejem podílu svědek na finančním úřadě zjistil, že obžalovaná je vedena jako nespolehlivý plátc DPH pro nedoplatky na daních. Svědek je činný celkem asi ve čtyřech společnostech.
8. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že od jara 2016 je jedinou společnicí a současně jednatelkou společnosti DISK DATA s.r.o., která se zabývá reklamní činností. Společnost měla jediného zaměstnance [REDAKCE], který se staral o technické záležitosti, s obchodní činností společnosti pomáhal [REDAKCE]. Společnost měla pronajatou kancelář v Praze, pronajímatele si svědkyně nevybaví. Počátkem roku 2018 měla svědkyně v úmyslu podnikat v rámci společnosti VÍNO – DAVIDE s.r.o. s tím, že společnost DISK DATA s.r.o. převezme pan [REDAKCE]. Sama se tedy stala jedinou společnicí a současně jednatelkou této druhé společnosti, a to za částku 10 000 Kč, o převodu podílu byl pořízen notářský zápis v Liberci. Předchozí společník [REDAKCE] svědkyni nepředal účetnictví a svědkyně se až dodatečně z datové schránky dozvěděla o dluzích společnosti. O existenci obžalované svědkyně ví od [REDAKCE], v účetnictví DISK DATA s.r.o. jsou evidovány faktury vystavené obžalovanou, které byly řádně zaplacený. Šlo fakticky o odměnu [REDAKCE], který přislíbil, že vše potřebné v tomto ohledu zařídí. Faktury tedy byly zahrnuty do účetnictví DISK DATA s.r.o. a společnost na ně uplatnila odpočet DPH. Jak věc řešil [REDAKCE], svědkyni není známo. O faktuře vystavené společnosti VÍNO – DAVIDE s.r.o. 30. 10. 2017 svědkyně nic neví, jednatelkou této společnost se stala později a účetnictvím nedisponovala. [REDAKCE] ani [REDAKCE] nezná. Daňová přiznání za DISK DATA s.r.o. vyhotovoval účetní společnosti (patrně tedy externí – *pozn. soudu*).
9. Dle § 213 odst. 1 tr. řádu soud v hlavním líčení stranám předložil k nahlédnutí listinné důkazy, z nichž zjistil následující skutečnosti.
10. Z rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územního pracoviště v Kladně, ze dne 5. 12. 2017, bylo zjištěno, že správce daně rozhodl dle § 106a odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. o tom, že obžalovaná je nespolehlivým plátcem DPH, neboť nepodala daňová přiznání k této dani za zdaňovací období duben, květen, červen a červenec 2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

11. Z platebních výměrů bylo zjištěno, že správce daně vyměřil obžalované neuhrazenou DPH na výstupu, a to za říjen 2017 ve výši 16 695 Kč, za listopad 2017 ve výši 26 145 Kč a za prosinec 2017 ve výši 38 955 Kč.
12. Z faktur vystavených obžalovanou bylo zjištěno, že obžalovaná dne 30. 10. 2017 účtovala společnosti VÍNO – DAVIDE s.r.o. dokladem č. 201 částku 96 195 Kč (z toho DPH ve výši 16 695 Kč) za ekologickou likvidaci potravin, dále účtovala dne 27. 11. 2017 společnosti DISK DATA s.r.o. dokladem č. 202 částku 150 645 Kč (z toho DPH ve výši 26 145 Kč) za provizi za inzerenty a rovněž téže společnosti účtovala dokladem č. 203 dne 13. 12. 2017 částku 91 355 Kč (z toho DPH ve výši 15 855 Kč) za další obdobnou provizi.
13. Z faktury č. 170200154 ze dne 15. 11. 2017 bylo zjištěno, že společnost Vinař Group s.r.o. účtovala obžalované částku 241 758 Kč (z toho DPH ve výši 41 958 Kč) za pronájem automobilů v listopadu 2017.
14. Z výzev správce daně adresovaných obžalované bylo zjištěno, že správce daně obžalovanou v období od prosince 2017 do dubna 2018 opakovaně vyzýval k podání daňových přiznání k DPH a kontrolních hlášení za období říjen až prosinec 2017 a vyzval rovněž společnost VÍNO – DAVIDE s.r.o. k poskytnutí faktury č. 204 pro účely správy daní obžalované.
15. Z generální plné moci ze dne 21. 12. 2015 bylo zjištěno, že [redacted] jako jediná jednatelka obžalované uvedeného dne zmocnila [redacted], narozeného [redacted], k zastupování obžalované ve všech záležitostech na dobu neurčitou.
16. Z nepodepsané a nedatované plné moci bylo zjištěno, že existuje návrh plné moci, kterou by [redacted] jako jediná jednatelka obžalované zmocnila [redacted] k zastupování obžalované ve všech záležitostech.
17. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 13. 11. 2017 bylo zjištěno, že [redacted] převedl svůj stoprocentní podíl v obžalované na [redacted] za částku 100 000 Kč.
18. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 13. 11. 2017 bylo zjištěno, že [redacted] převedl svůj stoprocentní podíl v obžalované na [redacted] za částku 100 000 Kč.
19. Z rozhodnutí [redacted] jakožto jediného společníka obžalované ze dne 13. 11. 2017 bylo zjištěno, že z pozice jednatele obžalované byla odvolána [redacted] a do této pozice byl jmenován [redacted].
20. Z rozhodnutí [redacted] jakožto jediného společníka obžalované ze dne 22. 12. 2017 bylo zjištěno, že z pozice jednatele obžalované byla odvolána [redacted] a do této pozice byl jmenován [redacted].
21. Z prohlášení o stavu obžalované při převodu na nového majitele ze dne 13. 11. 2017 bylo zjištěno, že obžalovanou s účetnictvím za roky 2012 až 2016 včetně s daňovým přiznáním a s účetnictvím za rok 2017 převzal [redacted], který byl seznámen se zůstatkem účtu obžalované u Komerční banky a s nedoplatky obžalované ve výši cca 150 000 Kč.
22. Z protokolu o ústním podání při správě daní ze dne 14. 2. 2018 bylo zjištěno, že uvedeného dne se [redacted] dostavil k prohlášení o majetku, přičemž správci daně sdělil, že jeho jediným příjmem je dávka péčovské péče ve výši 6 985 Kč měsíčně, nemá žádné pohledávky ani účty, hradí výživné a splácí dluhy z podnikání v celkové výši 1 až 2 mil. Kč.
23. Z pokladních dokladů bylo zjištěno, že obžalovaná dne 27. 11. 2017 převzala od společnosti DISK DATA s.r.o. částku 150 645 Kč na fakturu č. 202 ze dne 27. 11. 2017 a dále dne 13. 12. 2017 od téže společnosti převzala částku 91 355 Kč na fakturu č. 203 ze dne 13. 12. 2017.
24. Ze zprávy Magistrátu města Kladna ze dne 28. 11. 2018 bylo zjištěno, že dne 13. 11. 2017 bylo na tomto úřadu (na úřadovně Dubí) ověřovány podpisy [redacted] (smlouva o převodu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

obchodního podílu), [REDAKCE] (rozhodnutí jediného společníka, návrh na zápis změn do obchodního rejstříku, smlouva o převodu obchodního podílu) a [REDAKCE] (smlouva o převodu obchodního podílu, prohlášení o stavu firmy, návrh na zápis změn do obchodního rejstříku).

25. Z návrhu na zápis změn do obchodního rejstříku ze dne 29. 12. 2017 bylo zjištěno, že Městskému soudu v Praze byl podán návrh na zápis změny jednatele obžalované, přičemž mělo dojít k vymazání [REDAKCE] a k zápisu [REDAKCE] na tuto pozici. Dále byla navržena změna v zápisu jediného společníka, přičemž mělo dojít k vymazání [REDAKCE] a k zápisu [REDAKCE] na tuto pozici.
26. Z výpisu z živnostenského rejstříku obžalované bylo zjištěno, že statutárním orgánem obžalované byla od 28. 12. 2015 do 9. 2. 2018 [REDAKCE] a následně od 9. 2. 2018 [REDAKCE]. Obžalovaná disponuje živnostenskými oprávněními na tyto předměty podnikání: silniční motorová doprava – nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí; výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona; podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady a zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb; pronájem nebytových prostor s poskytováním doplňkových služeb; koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej; podnikání v oblasti nakládání s odpady s výjimkou nakládání s nebezpečnými odpady a chov domácích a zoologických zvířat a poskytování souvisejících služeb.
27. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku obžalované bylo zjištěno, že od 3. 12. 2007 do 20. 12. 2010 byl jejím jediným jednatelem [REDAKCE], kterého od 22. 12. 2010 nahradila [REDAKCE], kterou od 3. 2. 2018 nahradil [REDAKCE]. Od 20. 12. 2010 do 12. 6. 2012 byl jediným společníkem obžalované [REDAKCE], jehož podíl byl rozdělen na podíl ve výši 50 % v jeho vlastnictví a podíl ve výši 50 % ve vlastnictví [REDAKCE]. 22. 12. 2015 byl do obchodního rejstříku jako jediný společník obžalované zapsán [REDAKCE], jehož na této pozici ke dni 3. 2. 2018 nahradil [REDAKCE].
28. Z opisů z Evidence rejstříku trestů bylo zjištěno, že [REDAKCE] byl dvakrát soudně trestán, ve zkušebních dobách podmíněných odsouzení se osvědčil 15. 5. 2017 a 14. 9. 2017. Obžalovaná nebyla soudně trestána.
29. Soud dále nehodnotil důkazy přiznáními k DPH a kontrolními hlášeními dalších výše uvedených společností DISK DATA s.r.o., VÍNO – DAVIDE s.r.o. a Vinař Group s.r.o., neboť neobsahují žádné další skutečnosti rozhodné pro tuto trestní věc nad rámec výše uvedených zjištění.
30. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný soubor, dospěl k přesvědčení, že vina obžalované byla prokázána, jak popsána ve výrokové části tohoto rozsudku. Předně nelze nevidět, že sám svědek [REDAKCE] dle vlastního vyjádření faktický jednatel obžalované, trestnou činnost obžalované sám doznal. I on jako tehdejší řídicí osoba obžalované vypověděl, že celou záležitost „zazdil“, účetnictví neřešil a nabytí obžalované, resp. jeho ne zcela vyjasněné dispozice s ní, snad mělo být prostředkem pro realizaci podnikatelského záměru v Krkonoších. Jeho krajně nezodpovědný přístup k obžalované, vedení účetnictví a povinnosti péče řádného hospodáře potvrzují rovněž podaná vysvětlení z přípravného řízení, dle nichž [REDAKCE] jednak nepředal účetnictví svědku [REDAKCE] a jménem obžalované si vystavoval faktury na vlastní odměnu za činnost ve společnosti DISK DATA s.r.o. Jak je soudu navíc známo z jeho činnosti, byl svědek [REDAKCE] z totožné trestné činnosti na základě téže obžaloby uznán vinným trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 24. 2. 2020, sp. zn. 26 T 15/2020, který vůči němu nabyl právní moci dne 19. 3. 2020. Soud dále konstatuje, že jasně vypovídajícím důkazem o personálním i organizačním stavu, v němž se obžalovaná, která měla z trestné činnosti prospěch v podobě ztížené možnosti správce daně řádně vyměřit jí daň, v posledních letech nachází, je zejména výpis z obchodního rejstříku,

z něhož zejména plyne, že během předmětného období několikrát změnila společníky i statutární orgány (jednatel), přičemž jak vypověděli svědci [REDACTED] (dřívější jediný společník) i [REDACTED] („faktický jednatel“) a v podstatě i [REDACTED], stoprocentní podíl v obžalované byl nejprve převeden na svědka [REDACTED], avšak posléze na svědka [REDACTED]. Celou situaci dále jen dokreslují plné moci (či jejich koncepty), na jejichž základě obžalovanou (obchodně) vedly a řídily třetí osoby odlišné od jejích statutárních orgánů (tj. jednatelů). V tomto ohledu lze rovněž připomenout, že mezi provedenými důkazy (vyjma drobných nesrovnalostí v podaných vysvětleních např. ohledně okolností setkání v tržnici SAPA, které jsou však pro věc nepodstatné) nepanuje rozpor, je zcela zřejmé, že dřívější jediný společník obžalované [REDACTED] koncem roku 2017 převedl svůj podíl v ní na [REDACTED], který jej i navzdory převzetí jejího účetnictví fakticky nenabyl a inicioval podpis dalších (antedatovaných) dokumentů, na jejichž základě se společníkem obžalované stal [REDACTED], jemuž [REDACTED] dle vlastních slov její účetnictví „zazdil“. Právě za této situace pak faktury reálně vystavovány byly, obžalovaná z nich měla majetkový prospěch, protože právě obžalované společnosti příjem z vyfakturované činnosti plynul, leč daňové řízení bez adekvátně evidovaného hospodaření spořádaně proběhnout nemohlo.

31. V dané věci tedy bylo mimo jakoukoli pochybnost prokázáno, že obžalovaná nevedla odpovídajícím způsobem své účetnictví, jak jí ukládá zákon č. 563/2011 Sb., o účetnictví, a jak rovněž uvedeno v obžalobě.
32. Po právní stránce proto soud jednání obžalované hodnotil jako přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1 alinea první tr. zákoníku, neboť její „faktický jednatel“ [REDACTED], tedy osoba ve vedoucím postavení v rámci obžalované, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není jejím statutárním orgánem či jejím členem či jinou osobou oprávněnou za obžalovanou jednat ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a), b) a odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, vůbec nevedl účetnictví, tj. mj. neevidoval vystavené faktury či jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření, ač k tomu byl ze zákona o účetnictví povinen, a ohrozil tak včasné a řádné vyměření daně. Pokud jde o zavinění, musel svědek [REDACTED] jednat alespoň v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť musel vědět, že svou nečinností může ohrozit včasné a řádné vyměření daně stejně jako řádné vedení účetnictví obžalované.
33. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z kritérií uvedených v § 39 tr. zákoníku. Při zohlednění přitěžujících (§ 42 tr. zákoníku) i polehčujících okolností (§ 41 tr. zákoníku) musí soud na prvním místě konstatovat, že na straně obžalované je jediná polehčující okolnost, a to její trestní záchovalost, neboť dosud nebyla soudně trestána. Na opačné straně stojí personální struktura obžalované, která je v podstatě pouze schránkou, jež velmi netransparentním způsobem střídá své společníky i jednatele, a je tak společným jmenovatelem aktivit celé řady osob směřujících minimálně ke ztížení vyměření daně.
34. Soud tak vyšel z toho, že obžalovaná, která porušila společenský zájem na řádném vedení a uchování účetnictví a je v podstatě toliko krytím pro rozličné aktivity rozporné přinejmenším se zákonem o účetnictví, může být nejúčinněji sankcionována trestem zákazu činnosti, který jí zabrání pokračovat v dosavadním modelu jejího fungování. Jako přiměřený proto soud obžalované, která byla ohrožena trestem zákazu činnosti na 1 rok až 20 let, dle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 1 odst. 2 tohoto zákona a § 73 odst. 3 tr. zákoníku uložil trest zákazu činnosti odpovídající těžišti jejího podnikání, tedy spočívajícímu v zákazu provozování silniční motorové dopravy - nákladní provozované vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí, a v podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady, na dobu 18 měsíců, jež se u dosud bezúhonné obžalované nachází při dolní hranici zákonné trestní sazby, současně ale je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaná prostřednictvím svých společníků a statutárních orgánů mohla revidovat svou obchodní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek odvoláním v uvedené lhůtě napadnout jen pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 29. května 2020

Mgr. Petr Sedlařík v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková